

PRILOGA 1

Deskriptorji kakovosti za določanje dobrega okoljskega stanja morskih voda

Dobro okoljsko stanje morskih voda se opisuje z naslednjimi deskriptorji:

1. Biotska raznovrstnost se ohranja. Kakovost in navzočnost habitatnih tipov ter razporeditev in številčnost vrst so v skladu s prevladujočimi fiziografskimi, geografskimi in podnebnimi pogoji.
2. Neavtohtone vrste, ki so posledica človekovih dejavnosti, so na ravneh, ki ne škodujejo ekosistemom.
3. Populacije vseh rib in lupinarjev, ki se izkoriščajo v komercialne namene, so znotraj varnih bioloških meja in imajo takšno razporeditev starosti in velikosti populacije, ki je značilna za zdrav stalež.
4. Vsi deli morskih prehranjevalnih verig so po razpoložljivih podatkih navzoči v normalnih količinah, so normalno raznoliki in na ravneh, ki lahko zagotavljajo dolgoročno številčnost vrst in ohranitev njihove polne sposobnosti razmnoževanja.
5. Evtrofikacija, ki jo povzroči človek, in zlasti njeni škodljivi učinki, kakor so upad biotske raznovrstnosti, poslabšanje ekosistemov, škodljivo cvetenje alg in pomanjkanje kisika v spodnjih plasteh voda, so minimalni.
6. Neoporečnost morskega dna je na ravni, ki zagotavlja zaščito zgradbe in nalog ekosistemov ter preprečuje škodljive vplive zlasti na bentoške ekosisteme.
7. Trajna sprememba hidrografskih pogojev ne škoduje morskim ekosistemom.
8. Koncentracije onesnaževal so na ravneh, ki ne povzročajo onesnaženosti.
9. Onesnaževala v ribah in drugi morski hrani, namenjeni za prehrano ljudi, ne presegajo ravni, ki jih določajo predpisi s področja varstva okolja ali predpisi s področja zdravstvene ustreznosti živil.

10. Lastnosti in količine morskih odpadkov ne škodujejo obalnemu in morskemu okolju.

11. Vnos energije, vključno s podvodnim hrupom, je na vseh ravneh tak, da ne škoduje morskemu okolju.

PRILOGA 2

Podatki o organu, pristojnemu za pripravo načrta

Podatki o organu, pristojnemu za pripravo načrta, morajo obsegati:

1. ime in naslov pristojnega organa ali organov – uradno ime in naslov določenega pristojnega organa ali organov;
2. pravni status pristojnega organa ali organov – kratek opis pravnega statusa pristojnega organa ali organov;
3. pristojnosti – kratek opis pravnih in upravnih pristojnosti pristojnega organa ali organov in njihova vloga glede morskih voda iz 2. člena te uredbe;
4. članstvo – seznam in povzetek institucionalnih povezav pristojnega organa z drugimi organi za zagotovitev usklajene priprave in izvajanja načrta v okviru morske regije in podregije iz 4. člena te uredbe, z navedbo organov, pristojnih za regionalno sodelovanje in usklajevanje;
5. regijsko ali podregijsko usklajevanje – povzetek mednarodnih sporazumov in njihovih organov, vzpostavljenih za zagotovitev usklajevanja med državami članicami, katerih morske vode spadajo v isto morsko regijo ali podregijo ter opis njihove vloge pri pripravi in usklajevanju načrta, navedba njihovega naziva in naslova ter seznam predpisov, ki so njihova podlaga za delovanje.

PRILOGA 4

Izhodišča, ki se upoštevajo pri določitvi okoljskih ciljnih vrednosti

Pri določitvi okoljskih ciljnih vrednosti je treba upoštevati, da:

1. so morske vode opisane z naborom elementov iz priloge 3 te uredbe;
2. ciljne vrednosti:
 - ☐ določajo pogoje, ki so načrtovani z določitvijo dobrega okoljskega stanja,
 - ☐ omogočajo izvajanje monitoringa in oceno stanja, skupaj s pripadajočimi kazalniki in so merljive,
 - ☐ upoštevajo izvedljivost programa ukrepov;
3. je načrtovano okoljsko stanje treba določiti z merljivimi lastnostmi delov, značilnih za morske vode znotraj morske regije ali podregije;
4. so ciljne vrednosti dosledne in ne smejo biti v medsebojnem nasprotju;
5. so finančna sredstva za doseganje ciljnih vrednosti določena;
6. so časovni roki za doseganje ciljnih vrednosti, vključno z morebitnimi vmesnimi ciljnimi vrednostmi, določeni;
7. so kazalci, namenjeni za nadzorovanje napredka in usmerjanje upravnih odločitev za doseganje ciljnih vrednosti, določeni;
8. so ciljne in mejne referenčne točke (ciljne in mejne vrednosti) določene;
9. ciljne vrednosti upoštevajo socialne in gospodarske razmere;
10. se preučuje zastavljene okoljske ciljne vrednosti in s tem povezane kazalnike ter ciljne in mejne referenčne točke, oblikovane na podlagi okoljskih ciljev, z namenom, da se presodi, ali bi morskim vodam iz 4. člena te uredbe znotraj morske regije z doseganjem ciljnih vrednosti zagotovili zastavljeno stanje;
11. so uporabljene primerljive ciljne vrednosti, najpomembnejše za morsko regijo ali podregijo, z namenom doseči okoljske cilje, določene s predpisi s področja varstva okolja, ohranjanja narave, upravljanja voda in mednarodnimi sporazumi;
12. mora presoja, ali bo doseganje ciljnih vrednosti v morskemu okolju glede na

določen okoljski cilj zagotovilo ustrezno stanje, temeljiti na celoviti preučitvi različnih ciljnih vrednosti in kazalnikov.

PRILOGA 5

Priprava programov monitoringa

Pri pripravi programov monitoringa okoljskega stanja morja je treba:

1. zagotoviti informacije za presojo okoljskega stanja in informacije za oceno napredka ali nazadovanja pri doseganju dobrega okoljskega stanja v skladu s priložo 3 te uredbe in merili ter metodološkimi standardi, določenimi na ravni EU;
2. zagotoviti informacije, ki omogočajo prepoznavanje ustreznih kazalnikov za okoljske ciljne vrednosti;
3. zagotoviti informacije, ki omogočajo presojo vpliva ukrepov na okoljsko stanje;
4. zagotoviti vključitev aktivnosti, s katerimi se ugotovi vzrok spremembe, ki omogoča uvedbo ukrepov, potrebnih za ponovno doseganje dobrega okoljskega stanja, če se ugotovi, da je prišlo do odmikanja od zelenega stanja;
5. zagotoviti informacije o kemičnih onesnaževalih v vrstah, ki se uporabljajo za prehrano ljudi z območij komercialnega ribolova;
6. vključiti aktivnosti za potrditev, da ukrepi prispevajo k doseganju zelenega stanja, ne pa k poslabševanju;
7. zbrati informacije v okviru morskih regij ali podregij;
8. zagotoviti primerljivost ocenjevalnih pristopov (metod ocenjevanja) med morskimi regijami ali podregijami ter znotraj njih;
9. uporabljati tehnične specifikacije in standardizirane metode za spremljanje stanja, usklajene na ravni EU, da se omogoči primerljivost informacij;
10. zagotoviti čim boljšo združljivost z obstoječimi programi na regionalni in mednarodni ravni, da se doseže skladnost med temi programi in izogne podvajanju prizadevanj, z uporabo tistih smernic za spremljanje, ki so

najpomembnejše za zadevno morsko regijo ali podregijo;

11. presojo o bistvenih spremembah okoljskih pogojev ter nove in nastajajoče zadeve vključiti že kot del začetne presoje;

12. obravnavati ustrezne sestavine iz priloge 3 te uredbe in njihovo naravno spremenljivost kot del začetne presoje ter oceniti trende doseganja okoljskih ciljev, ob uporabi določenih kazalnikov in njihovih mejnih ali ciljnih referenčnih vrednosti.

PRILOGA 6

Programi ukrepov

Vrste ukrepov za doseganje ciljev načrta so:

1. nadzorovanje obremenitev morskih voda:

☐ upravljavski ukrepi, ki vplivajo na dovoljeno stopnjo obremenitev iz človekovih dejavnosti;

2. nadzorovanje vplivov:

☐ upravljavski ukrepi, ki nadzorujejo dovoljeno stopnjo vpliva na sestavne dele morskih ekosistemov;

3. nadzori nad prostorskimi in časovnimi porazdelitvami obremenitev:

☐ upravljavski ukrepi, ki vplivajo na to, kje in kdaj se dovoli dejavnost, ki je vir obremenitve morskih voda;

4. ukrepi za usklajevanje upravljanja:

☐ pravne in organizacijske podlage ter orodja, ki zagotavljajo, da je upravljanje morskega okolja usklajeno;

5. ukrepi za izboljšanje sledljivosti onesnaženosti morja, kadar je to tehnično in finančno izvedljivo;

6. gospodarske pobude:

☐ upravljavski ukrepi, ki so v gospodarskem interesu tistih, ki uporabljajo morske vode in morske ekosisteme za delovanje na način, ki prispevajo k

doseganju cilja dobrega okoljskega stanja;

7. orodja za ublažitev vplivov na morske vode in sanacijo:

▣ upravljavska orodja, ki usmerjajo človekove dejavnosti k obnavljanju poškodovanih delov morskih ekosistemov;

8. komunikacija, vključevanje interesnih skupin in večanje ozaveščenosti javnosti.

Pri pripravi programa ukrepov je treba upoštevati ukrepe, ki vplivajo na okoljsko stanje morskih voda in se že izvajajo na podlagi predpisov s področja upravljanja voda, varstva okolja, ohranjanja narave in lahko vključujejo tudi prostorske ukrepe, s katerimi se dodatno prispeva k zaščiti raznovrstnosti morskih ekosistemov.